

dosarul nr. 2ra-235/2020

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (E. Balan)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Carcea Lilia, reprezentată de avocatul Sandu Stela,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Carcea Lilia împotriva lui Bejenari Constantin cu privire la stabilirea modului de folosință a bunului imobil,

împotriva deciziei din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Carcea Lilia și a fost menținută hotărârea din 04 iunie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a ț ă:

La 03 octombrie 2018 Carcea Lilia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Bejenari Constantin cu privire la stabilirea modului de folosință a bunului imobil.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că conform contractului de donație din 27.09.2006 și a procesului-verbal de recepție nr. 1 din 25.12.2006 a devenit proprietara a 1/3 cotă-parte din imobilul cu nr. cadastral xxxxx și nr. cadastral xxxxx, situate pe str-la xxxxx, celelalte 2/3 din imobil aparținându-i lui Bejenari Constantin.

Bejenari Constantin, fiindu-i vecin, încă din anul 2005 a început construcția fără autorizație a mai multor anexe pe terenul comun, respectiv adăugând bunul imobil cu nr. cadastral xxxxx ca anexă locativă, construind și alte încăperi auxiliare.

Reclamanta a menționat că din cauza construcțiilor neautorizate ridicate de pârât, dânsa este privată de posibilitatea utilizării porțiunii de teren ce-i aparține, în mărime de 1/3 cot-parte. Toate discuțiile duse cu pârâtul în vederea utilizării fără impedimente a porțiunii de teren în mărime de 1/3 cotă-parte care îi aparține, nu s-au soldat cu niciun rezultat. Din aceste motive s-a adresat unui specialist în domeniu în vederea stabilirii modului de folosință a terenului. Astfel, specialistul SRL „Lexincad” a concluzionat că pentru a putea folosi terenul dat urmează a fi instituită servitutea.

Deoarece Bejenari Constantin nu dorește să dea acordul la instituirea servituții, reclamanta a solicitat stabilirea modului de folosință a terenului cu suprafața de 0,0416 ha situat pe str-la xxxxx, potrivit concluziei specialistului SRL „Lexincad” din 09.02.2018.

Prin hotărârea din 04 iunie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central acțiunea a fost respinsă.

Carcea Lilia a declarat apel împotriva hotărârii din 04 iunie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Carcea Lilia și a fost menținută hotărârea din 04 iunie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Curtea de Apel a menționat că servitutea este dreptul care grevează dreptul subiectiv de proprietate în vederea creării condițiilor cât mai eficiente pentru proprietarul terenului dominant în procesul de exercitare a dreptului de proprietate ce îi aparține asupra acestui teren. Deci, servitutea se instituie raporturilor juridice dintre proprietarul terenului aservit și proprietarul terenului dominant, adică pentru două terenuri distincte, individuale, cu numere cadastrale separate, care să aparțină la diferiți proprietari.

Astfel, instanța de apel a conchis asupra justeții concluziilor instanței de fond, precum că în speță nu sunt întrunite condițiile de instituire a servituții. Or, bunul imobil – teren cu nr. cadastral xxxxx din xxxxx cu suprafața de 0,0416 ha, este un bun unic, care aparțin cu drept de proprietate comună pe cote-părți lui Bejenari Constantin (2/3 cotă-parte) și lui Carcea Lilia (1/3 cotă-parte), adică bunul este supus regimului de proprietate comună pe cote-părți.

La 02 decembrie 2019 Carcea Lilia, reprezentată de avocatul Sandu Stela, a declarat recurs împotriva deciziei din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia la data de 03 octombrie 2019. Recursul a fost depus prin intermediul oficiului poștal la data de 02 decembrie 2019, astfel cu respectarea termenului legal.

Curtea Supremă de Justiție a expediat la 09.01.2020 către Bejenari Constantin copia recursului, însă conform avizului de recepție, plicul de corespondență a fost restituit instanței.

Examinând temeiurile recursului declarat de Carcea Lilia, reprezentată de avocatul Sandu Stela, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Carcea Lilia, reprezentată de avocatul Sandu Stela, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției

Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Carcea Lilia, reprezentată de avocatul Sandu Stela.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Carcea Lilia, reprezentată de avocatul Sandu Stela, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru